

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

تحلیلی تطبیقی از قیام
امام حسین علیه السلام
و قیام امام خمینی

غلام حیدر ابراہیمبای سلامی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تحلیلی تطبیقی از قیام امام حسین (ع) و قیام امام خمینی

نویسنده:

غلامحیدر ابراهیمبای سلامی

ناشر چاپی:

اطلاعات

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	تحلیلی تطبیقی از قیام امام حسین (ع) و قیام امام خمینی
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۶	آسیبهای جامعه اسلامی در زمان قیام امام حسین و امام خمینی
۶	اشاره
۷	آسیبهای اعتقادی و مذهبی
۸	آسیبهای سیاسی و اجتماعی جامعه اسلامی
۸	آسیبهای اقتصادی و غارت بیت المال
۱۰	آسیبهای فرهنگی و اخلاقی
۱۱	راههای اصلاح جامعه از نظر امام حسین و امام خمینی
۱۱	اشاره
۱۱	اصلاح اندیشه دینی و تغییر نگرش مردم نسبت به دین
۱۲	نفی سازش با حکومت جور
۱۲	اهمیت دادن به نقش مردم
۱۳	تشکیل حکومت اسلامی
۱۳	تبیین و تصریح ارزشهای اسلامی
۱۴	پاورقی
۱۵	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

تحلیلی تطبیقی از قیام امام حسین (ع) و قیام امام خمینی

مشخصات کتاب

شماره کتابشناسی ملی: ایران

سرشناسه: ابراهیمبای سلامی، غلام‌حیدر

عنوان و نام پدیدآور: تحلیلی تطبیقی از قیام امام حسین (ع) و قیام امام خمینی/غلام‌حیدر ابراهیمبای سلامی

منشأ مقاله: ضمیمه اطلاعات، ۲۱ بهمن ۱۳۸۶: ص ۸-۹، ۱۲

توصیفگر: حسین بن علی (ع)، امام سوم

توصیفگر: خمینی، روح‌الله

توصیفگر: قیام عاشورا

توصیفگر: انقلاب اسلامی ایران

توصیفگر: آسیب‌های اجتماعی توصیفگر: فرهنگ توصیفگر: اخلاق توصیفگر: دین توصیفگر: اصلاحات اجتماعی

مقدمه

تاریخ زندگی بشر حاکی از آن است که هر هنگام که جوامع را نابسامانی فرهنگی و اجتماعی فراگرفته است، پیامبران و مصلحان به دستور خداوند در جهت هدایت مردم و نجات و اصلاح جامعه اهتمام ورزیده‌اند. اسلام به عنوان کاملترین دین الهی بر محمد (ص) نازل شد تا هم جامعه زمان وی اصلاح گردد و هم حاوی اصول دستورهایی باشد که برای آحاد بشر قابل اجرا در هر زمان پس از وی باشد و موجب هدایت و نجات جامعه گردد. در نوشته حاضر سعی بر آن است تا در یک بررسی تطبیقی از دیدگاه جامعه‌شناسی - تاریخی نشان دهیم که علت اساس قیام امام حسین (ع) تداوم و تجدید اسلام پیامبر (ص) است و قیام امام خمینی (ره) نیز با الهام از قیام امام حسین (ع) و در جهت تحقق اهداف آن به وقوع پیوسته است. امام خمینی (ره) خود نیز فرموده‌اند: انقلاب اسلامی ایران پرتوی از عاشورا و انقلاب عظیم الهی آن است. فرض اساسی ما در این پژوهش این است که هر دوی این قیامها با عنایت از دستورهای کلی اسلام درباره اصلاح و تغییر جامعه به وقوع پیوسته‌اند و این دستورها برای همه زمانها قابل پیروی و تطبیق است. در این بررسی ما از روشی که توماس اسپریگن در کتاب فهم نظریه‌های سیاسی [۱] پیشنهاد کرده است بهره برده‌ایم و بنابراین در بخش اول از دیدگاه جامعه‌شناسی - تاریخی آسیب‌های جامعه اسلامی را در زمان هر یک از دو رهبر بزرگ الهی مورد بررسی قرار می‌گیرد و در بخش دوم به راههای اصلاح و شیوه‌هایی که این دو رهبر برای درمان آسیبها و اصلاح جامعه پیشنهاد می‌کنند اشاره شده است.

آسیبهای جامعه اسلامی در زمان قیام امام حسین و امام خمینی

اشاره

هر مصلحی با توجه به تصویری که از وضع مطلوب جامعه دارد بر وضع موجود جامعه زمان خویش ایرادات و اشکالاتی وارد می‌داند و به نواقص و امراض خاصی در آن جامعه اشاره می‌کند و اینک به اختصار به آسیبها و ایرادات عمده جامعه اسلامی در زمان قیام امام حسین (ع) و قیام امام خمینی (ره) اشاره می‌شود. الگوی مطلوب جامعه در این نوشته جامعه اسلامی زمان پیغمبر

(ص) در نظر گرفته شده است.

آسیبهای اعتقادی و مذهبی

بررسی نحله‌های فکری و اندیشه‌های دینی نشان می‌دهد که مهمترین علل انحطاط و سقوط جامعه اسلامی بعد از رحلت حضرت رسول (ص) برداشت نادرست از دین و فهم غلط معارف اسلامی بوده است. عواملی که به بروز کژاندیشیها و گرایشهای قبیله‌ای منتهی گردید موجباتی را فراهم آورد تا کسانی که به مصادر خلافت دست می‌یافتند دین را وسیله توجیه حکومت و اهداف فردی و قومی خویش قرار دهند و جامعه اسلامی را برای مدت طولانی از منادیان واقعی توحید و اندیشه‌های اصیل مکتب اسلام بدورنگهدارند. تحقق چنین امری وقتی میسر گردید که افرادی همچون علی (ع)، سلمان فارسی، عمار یاسر و ابوذر غفاری کنار گذاشته شدند. و افرادی همانند کعب الاحبار یهودی و ابوحریره ادعای مسلمانی کردند و مفتی اعظم جامعه اسلامی گشتند و حکم بر تکفیر و تسفیق افرادی چون صحابه نستوه رسول الله (ص)، ابوذر غفاری دادند و با جعل احادیث و تفاسیر وارونه سعی کردند تا اذهان مردم را نسبت به حقیقت دین و سیره پیامبر (ص) مغشوش نمایند. علاوه بر علمای درباری فرصت طلبان و زراندوزانی چون طلحه و زبیر برای حفظ منافع مادی و اقتصادی خویش علی (ع) را متهم به کفر می‌نمودند و مقدس مآبانی چون خوارج نهروان با تاویل آیات خدا بر علی (ع) شمشیر می‌کشیدند و همه اینها نشانگر این مطلب است که در آن زمان قشر عظیمی از مردم مسلمان در درک حقیقت دین و فهم معارف اسلامی با مشکل روبرو بوده‌اند و در چنین شرایطی بنی امیه حاکمیت در جامعه اسلامی را به دست می‌گیرند و برای توجیه حکومت خود به ترویج نوعی اندیشه تقدیری و جبرگرایانه می‌پردازند. اندیشه‌ای که احساس هرگونه مسئولیت اجتماعی را از انسان سلب می‌کرد و چون با استناد به نام خدا و اراده الهی صورت فریبنده‌ای داشت در ظاهر صحیح به نظر می‌آمد و در آستانه قیام امام حسین (ع) که با القائات علمای درباری و احادیث جعل پرورش یافته بودند به راحتی می‌پذیرفتند که اگر علی (ع) شکست خورد خدا نمی‌خواسته تا او بر مسند حکومت باقی بماند و اگر حزب اموی زمام امور مسلمین را در دست دارد خدا چنین موهبتی به آنان عطا کرده است و بنابراین هرگونه اعتراض و انتقاد بر علیه وضع موجود و حکومت اموی انتقاد و اعتراض بر قدرت و مشیت الهی است. در این زمان دین در امور فردی و عبادی خلاصه می‌گردد و بر صورت ظاهر جمعه و جماعات بیش از هر چیز دیگر تاکید می‌شود و بینش و روحیه مذهبی در میان اکثر قریب به اتفاق مردم به گونه‌ای مسموم و فلج شده است که نه تنها عاملی برای اصلاح و سازندگی جامعه به حساب نمی‌آید بلکه موجبات سکوت و تسلیم را نیز فراهم می‌سازد و صبر و سکوت تخدیر کننده‌ای را بر سرتاسر شبه جزیره عرب مستولی می‌گرداند. چنین اعتقادی مطلوب امام حسین (ع) نیست و امام با قیام خود تاکید بر این امر که می‌خواهند به اصلاح امت پیامبر (ص) و احیای سیره محمد (ص) و علی (ع) پردازند اولین اعتراض را براندیشه دینی رایج در جامعه زمان خود روا می‌دارند. قبل از قیام امام خمینی (ره) هم ملاحظه می‌شود که جامعه در زمینه عقاید الهی و مذهبی دچار آسیبهای جدی است. برداشتهای دینی رایج به گونه‌ای است که دین به هیچ یک از امور سیاسی، اجتماعی و فرهنگی جامعه کاری ندارد و فقط امری است که به برخی از عبادات و اعمال فردی ختم می‌گردد و چنین برداشتی از دین همواره مطلوب طبقات حاکم بر جامعه بوده است و به وسیله حکومت‌های باطل در میان مردم رواج یافته است. در آستانه قیام ایشان با توجه به وابستگی جامعه به جوامع بیگانه شرق و غرب، مسئله جدایی دین از امور سیاسی و اجتماعی شدت یافت و با توجه به خودباختگی و الگو قرار گرفتن جوامع غربی برای حکومت و زمامداران امور چهره جدیدتری به خود گرفت. به نظر امام خمینی (ره) جامعه اسلامی از صدر اسلام به این آسیب دچار بوده است و این مسئله در دوره اخیر به اوج خود رسیده است چنانچه می‌فرماید: این یک نقشه شیطانی بوده است که از زمان بنی امیه و بنی عباس طرح ریزی شده است و بعد از آن هم هر حکومتی که آمده است، تایید این امر را کرده است و اخیراً هم که راه شرق و غرب به دولتهای اسلامی باز شده، این امر در اوج خودش قرار

گرفت که اسلام یک مسئله شخصی بین بنده و خداست و سیاست از اسلام جداست و نباید مسلمان در سیاست دخالت کند و نباید روحانیون وارد سیاست بشوند. [۲]. رواج اندیشه جدایی دین از سیاست به دلیل اینکه هرگونه مسئولیت اعتقادی و اجتماعی را از افراد سلب می‌کرد با روحیه تسامح و راحت طلبی نیز سازگاری داشت و بسیاری از افراد برای حفظ منافع شخصی خود از هر گونه اندیشه‌ای که به تغییر وضع موجود منتهی گردد احتراز می‌کردند و لذا نقشه‌های شیطانی حکومت از یک سو و تسامح و راحت طلبی از سوی دیگر موجب شد تا اعتقادات دینی نقش موثری در اعمال اجتماعی - سیاسی مردم نداشته باشند و از قیام برای خدا در جامعه اسلامی غفلت گردد. امام خمینی (ره) در این زمینه می‌فرماید: خودخواهی و ترک قیام برای خدا ما را به روزگار سیاه رساند و همه جهانیان را بر ما چیره کرده و کشورهای اسلامی را زیر نفوذ دیگران در آورد. [۳].

آسیبهای سیاسی و اجتماعی جامعه اسلامی

بعد از رحلت پیامبر (ص) از نظر سیاسی و اجتماعی معیارها و ضوابط اسلامی تحت الشعاع ارزشهای قومی و نژادی قرار می‌گیرد و مهاجر بر انصار و قریش بر غیر قریش ترجیح داده می‌شود و به لیاقت و شایستگی افراد در تصاحب مناصب سیاسی و اجتماعی عنایتی نمی‌شود امام حسین (ع) اینک وارث جامعه‌ای است که بعد از پیامبر بسیاری از ارزشهای دوران جاهلیت در آن نضج گرفته است، بنی امیه آنچنان بر جان و مال مردم مسلط شده است که خود را آقا و ارباب و مردم را بنده و نوکر خود قلمداد می‌کنند. عرب را بر عجم ترجیح می‌دهند و روحیه برابری و برادری را در جامعه زایل می‌نمایند، روشنفکران و اهل بصیرت را از بین می‌برند. معاویه علی رغم اینکه خلفای قبل از او زندگی ساده‌ای داشته‌اند یک حکومت سلطنتی پر از تجملات ایجاد کرده است و به پیروی از دوران جاهلیت که بعد از مرگ شیخ قبیل به حکم وراثت فرزندش جای او را می‌گرفت تصمیم می‌گیرد تا حاکمیت اسلامی را برای خاندان بنی امیه موروثی گرداند و به خلاف سیره پیامبر (ص) و خلفای بعد از او پسرش یزید را که هیچ گونه لیاقت و شایستگی نداشت به جانشینی خود منصوب کند و به این ترتیب تخطی از معیارهای سیاسی و اجتماعی اسلامی و احیای ارزشهای جاهلی و نژادی بود که زمامداری از قریش به مداخله تیره اموی و زمامداری اموی به سلطنت موروثی و سلطنت موروثی به استبداد مطلق کشیده شد. [۴]. امام خمینی (ره) یکی از دیرپاترین آسیبهای جامعه اسلامی را عدم تشکیل حکومت حق می‌داند و در زمانی قیام خود را آغاز می‌کند که جامعه تحت سلطه یک حکومت فاسد شاهنشاهی قرار گرفته است که جز منافع فردی و خانوادگی خود هیچ معیار دیگری را نمی‌شناسد و حتی برای ارضای نفسانیات خود حاضر است سلطه بیگانگان را نیز بر سر مردم مسلمان گسترش دهد، مردم در این حکومت هیچ نقشی ندارند و حق و حقوق محرومان جامعه پایمال می‌گردد و افراد روشنفکر و با بصیرت نیز مورد هتک و آزار قرار می‌گیرند و هیچ یک از ضوابط و معیارهای اسلامی بر امور سیاسی و اجتماعی جامعه حاکم نیست و همه امور جامعه در خدمت نفسانیات طبقه حاکم قرار گرفته است. در نظر امام خمینی (ره) غلبه حکومت باطل یک آسیب اساسی است و از این رو درباره غلبه رضاخان می‌فرماید: قیام برای شخص است که یک نفر مازندرانی بی سواد را بر یک گروه چند میلیونی چیره می‌کند که حرث و نسل آنها را دستخوش شهوات خود کند. [۵].

آسیبهای اقتصادی و غارت بیت المال

در جامعه اسلامی پیامبر با توجه به اصول و موازنه‌هایی که بر مالکیت و نظام اقتصادی حاکم شد ثروتمندان و اشراف نمی‌توانستند به استثمار و تکاثر ثروت پردازند و عدالت اجتماعی و اقتصادی از عمده ترین اصول جامعه اسلامی به شمار می‌آمد. اما اینک امام حسین (ع) پس از پنجاه سال که از رحلت پیامبر می‌گذرد با یک جامعه کاملاً نابرابر مواجه است که در آن از یک سو قریش و وابستگان به دستگاه خلافت به ویژه بنی امیه به ثروتهای کلان دست یافته‌اند و از سوی دیگر اکثر آحاد مردم جامعه در فقر و

محرومیت به سر می‌برند. جنگهایی که بین سپاه اسلام و دو امپراتور بزرگ ایران و روم چند سال بعد از رحلت پیامبر به وقوع پیوست غنائم و اموال فراوانی را نصیب حکومت اسلامی ساخت و اما این غنائم با رعایت رتبه‌ها و امتیازاتی خاص نظیر سبقت در اسلام بین مسلمانان تقسیم شد و زمینها نیز به تملک سربازان فاتح درآمد. اکثر این گروه که به ثروتهای کلان دست می‌یافتند از قبیله قریش بودند که از دوران جاهلیت به بازرگانی و تجارت آگاهی داشتند و همین که در نظام اسلامی اموال و ثروت بیشتری نصیب آنان گردید شیوه زندگی پیشین خود را از سر گرفتند و روحیه مال‌اندوزی و جمع ثروت در آنها زنده شد با این ترتیب نوعی از اشرافیت معنوی (نظیر سبقت در اسلام) معیاری شد برای کسب ثروت و مال بیشتر و ایجاد اشرافیت مادی و پس از آن طبقه جدیدی از ثروتمندان و اشراف با رنگ و لعاب اسلامی در جامعه به وجود آمده و به دنبال آن اصل عدالت اجتماعی و موازنه‌های اقتصادی اسلام در معرض تهدید و نابودی قرار گرفت. [۶] قریش و به ویژه بنی امیه هنگامی که توانستند نفوذ و قدرت بیشتری در دستگاه خلافت اسلامی به دست آورند تحت عنوان هبه و جایزه به چپاول و غارت بیت المال پرداختند. افرادی همانند طلحه دوست هزار درهم و زبیر ششصد هزار درهم از دستگاه خلافت اسلامی دریافت نمودند. اینک طبقه‌ای مقتدر و ثروتمند در جامعه اسلامی به وجود آمده بود، بین امویان و وابستگان آنها که دارای ثروتهای فراوان بودند از یک سو و اکثر مردم که در فقر و محرومیت به سر می‌بردند از سوی دیگر شکافی عظیم پیدا گشت و با این سیطره مالی و سیاسی بود که حزب اموی به تطمیع و خرید افراد ذی نفوذ پرداخت و معاویه بنای کاخ سبز را در منطقه شام ایجاد کرد و به قدرت خود تحکیم بخشید. تصاحب و غارت بیت المال از مهمترین عواملی بود که حزب اموی در جهت اغفال مردم و تهیه و تجهیز سپاه شام از آن استفاده کرد. ایجاد نظام طبقاتی و تبعیض و نابرابریهای اجتماعی، سبب شد تا نظام عقیدتی و اخلاقی جامعه نیز متحول شود و پذیرش معیارها و اصول اقتصادی مکتب اسلام برای مردم میسر نگردد. ثروتمندان که وضع فعلی جامعه را از نظر مادی به نفع خویش می‌دیدند اولین گروهی بودند که در مقابل حکومت علی به مخالفت و آشوب دست زدند و چون دیدند که عدالت و ایجاد نظام اقتصادی اسلام بیش از هر چیز دیگر منافع آنها را تهدید می‌کند به اردوگاه بنی امیه پیوستند و مقدمات شکست خلافت امام را فراهم ساختند. معاویه همانند پادشاهان ایران و روم با تشریفات و تجملات بر مردم حکومت می‌کرد و با سوء استفاده از بیت‌المال برای استمرار سلطنت اموی و جانشینی یزید رشوه‌های کلانی می‌پرداخت و گروههای زیادی از مردم کوفه را با پول و ثروت فریب می‌داد و به تطمیع آنان می‌پرداخت. از جمله وقتی مغیره بن شعبه از طرف معاویه ماموریت یافت تا مردم کوفه را به بیعت با یزید وادار کند مال فراوانی به هواداران حزب اموی در این شهر بخشید و گروهی از مردم کوفه را به سرکردگی پسر خود نزد معاویه فرستاد تا با اعلام طرفداری از ولایت عهدی یزید وراثت سلطنتی امویان را مشروعیتی مردمی بخشند چون این گروه به دربار حکومت رسیدند معاویه از پسر مغیره پرسید: پدرت دین این مردم را به چند خریده است؟ وی جواب داد: هر یک را به سی هزار درهم. [۷]. در نتیجه این حقیقت روشن می‌شود که اگر چه عوامل متعدد در سقوط ارزشها و معیارهای اسلامی در جامعه نقش داشته‌اند اما هیچ یک از آنها به اندازه رواج روحیه دنیا طلبی و رغبت به مال‌اندوزی موثر نبوده است به گونه‌ای که امام حسین (ع) در آستانه قیام مقدس خویش ماهیت این مردم را چنین بیان می‌کند: الناس عبید الدنیا و الدین لعق السنهم یحوظونه مادرت به معائشهم فاذا محصوا بالبلاء اقل الدیانون مردم بنده دنیا هستند دین را تا آنجا می‌خواهند که با آن زندگی خود را سر و سامان دهند و چون آزمایش شوند دینداران واقعی بسیار کم خواهند بود. یکی از آسیبهای مهم جامعه در آستانه قیام امام خمینی (ره) فاصله طبقاتی و بهره‌کشی سرمایه داران و طبقه ثروتمند جامعه از طبقات محروم و مستضعف می‌باشد. ایجاد هسته‌های سرمایه داری در ایران به وسیله نظام شاهنشاهی سبب شد تا وابستگان به دربار و ایادی دست‌نشانده شرکتهای چند ملیتی با استفاده از پول نفت و فروش منابع طبیعی کشور به ثروتهای کلان دسترسی پیدا کنند و به این وسیله به چپاول ثروتها و استثمار اقشار ضعیف جامعه پردازند در مقابل این عده محدود اکثر آحاد مردم در شهرها و روستاها در فقر و مسکنت به سر می‌بردند و هر روز به تعداد زاغه‌ها و بیغوله‌های اطراف

شهرهای بزرگ افزوده می‌گشت. امام خمینی (ره) با اشاره به تحلیل نظام اقتصادی از سوی دولتهای بیگانه می‌فرماید: استعمارگران به دست عمال سیاسی خود که بر مردم مسلط شده‌اند نکات اقتصادی ظالمانه‌ای را تحمیل کرده‌اند و بر اثر آن مردم به دو دسته تقسیم شده‌اند. ظالم و مظلوم. در یک طرف صدها میلیون مسلمان گرسنه و محروم از بهداشت و فرهنگ قرار گرفته است و در طرف دیگر اقلیت‌هایی از افراد ثروتمند و صاحب قدرت سیاسی که عیاش و هرزه‌گردند. مردم گرسنه و محروم کوشش می‌کنند که خود را از ظلم حکام غارتگر نجات دهند تا زندگی بهتری پیدا کنند و این کوشش ادامه دارد، لکن اقلیت‌های حاکم و دستگاہ‌های حکومتی جابر مانع آنهاست. ما وظیفه داریم مردم مظلوم و محروم را نجات دهیم. پشتیبان مظلومین و دشمن ظالم باشیم. [۸]. و تاریخ انقلاب اسلامی به خوبی نشان می‌دهد که محرومین و مستضعفین که از این آسیب ویرانگر (تسلط و بهره‌کشی اغنیا از فقرا) به شدت رنج می‌بردند اولین اقشاری بودند که به ندای امام خمینی (ره) لبیک گفتند و به کمک نهضت اسلامی شتافتند.

آسیبهای فرهنگی و اخلاقی

در زمان حیات پیامبر (ص) خصلت‌های پست فرهنگی بدوی و قبیله‌ای از جامعه محو شد و کینه توزی به برادری مبدل گشت. بی‌بندوباریهای اخلاقی از بین رفت و زنان که موجوداتی پست به شمار می‌آمدند در جامعه مسلمین از مرتبه والایی برخوردار شدند و شخص پیامبر به دختر خویش مباحات می‌کرد. اسلام به جامعه بشری و به ویژه اعراب که در غرقاب فساد و تباهی به سر می‌بردند شخصیت و هویت انسانی داد و با ارزشهای متعالی از عرب عصر جاهلیت جامعه‌ای ساخت که ایمان به خدا، عدالت اجتماعی و برابری، آزادی انسان از سلطه دیگران مهمترین ویژگیهای آن به شمار می‌آمد. با گسترش همین معیارها بود که دین الهی توانست در درون انسانها و همچنین در محیط اجتماعی آنان تحول ایجاد کند و از یک طرف قبایل پراکنده عرب را متحد سازد و با ایجاد یک حکومت مرکزی در مقابل دو امپراطور روم و ایران بایستد و از طرف دیگر جذبه و کشش درونی و فطری انسانها را برانگیزد و از مناطق دور و نزدیک انسانها را گروه گروه به سوی اسلام حقیقی فراخواند. اما بعد از رحلت رسول اکرم با بروز فرهنگ بدوی و هواهای نفسانی مجدداً روحیه برتری‌جویی و مال‌اندوزی و راحت‌طلبی بر جامعه اسلامی مستولی شد و هنگامی که بنی‌امیه بر شبه جزیره عرب حاکمیت یافتند به تدریج ارزشها و اصول اخلاقی اسلام از جامعه حذف می‌شد و قیام امام حسین (ع) وقتی آغاز می‌شد که امویان آشکارا و بدون هیچ ملاحظه‌ای به هتک حرمت‌های الهی می‌پرداختند و روحیات و اخلاق اعراب دوران جاهلیت را احیا می‌کردند و روحیه تملق و ذلت را در بین مردم گسترش می‌دادند. معاویه برای اینکه بتواند از فردی همانند زیاد بن ابیه در حاکمیت خود استفاده کند مجلسی برپا می‌کند و در انظار مسلمین او را برادر نسبی خود می‌خواند و یزید در حضور مردم به میگساری می‌پردازد و فسق و فجور را در بین مردم رواج می‌دهد و در هنگامی که در کربلا فرزندان رسول خدا را به شهادت می‌رساند و خاندان نبوت را به اسارت می‌کشاند کینه توزی بدوی و قبیله‌ای خود را در نعره‌ای جاهلانه نمایان می‌سازد که‌ای کاش آنان که از قبیله من (بنی‌امیه) در جنگ با محمد به قتل رسیده‌اند می‌بودند و آگاه می‌شدند که چگونه انتقام آنها را از بنی‌هاشم گرفتم. شرایط اخلاقی و فرهنگی جامعه در آستانه قیام امام خمینی (ره) نیز به گونه‌ای بود که هیچ تناسب با ضوابط و اصول اخلاقی اسلام نداشت. حکومت فاسد و وابسته شاهنشاهی با توجه به نوعی از خودباختگی فرهنگی و فرنگی مآبی که دچار آن شده بود در تخریب ارزشهای اخلاقی و فرهنگی جامعه از هیچ‌گونه تلاشی مضایقه نمی‌کرد و جامعه را لهو و لعب و هرزگیها فرا گرفته بود. [۹]. جوانان مسلمان از اخلاق اسلامی تهی می‌گشتند و به مراکز فساد کشانده می‌شدند زن به گونه‌ای جدید ملعبه‌ای بود برای بازیگران صحنه‌های تجارت و اشاعه فساد در جامعه. روحیه ذلت و سلطه‌پذیری و بی‌تفاوتی در جوانان تقویت می‌شد و به انحاء مختلف زمینه‌هایی فراهم می‌شد تا نیروی انسانی از بین برود و جوانهای ما تلف شوند. امام خمینی (ره) این را یک آسیب اساسی می‌داند و می‌فرماید: اینها نیروهای انسانی ما را خراب کردند نگذاشتند رشد کنند، خرابیهای مادی جبران‌ناپذیر از

خرابیهای معنوی است، اینها نیروهای انسانی را از بین بردند. [۱۰].

راههای اصلاح جامعه از نظر امام حسین و امام خمینی

اشاره

در بخش اول به آسیبهای جامعه اسلامی در زمان قیام امام حسین (ع) و قیام امام خمینی (ره) اشاره شده و اینک راههای اصلاح جامعه از نظر این دو رهبر بزرگ الهی می‌پردازیم تا بدانیم که برای رسیدن به جامعه مطلوب اسلامی چه راه‌حلهایی را ارائه کرده‌اند. برای درمان آسیبهای جامعه اسلامی چه شیوه‌هایی را در پیش گرفته‌اند.

اصلاح اندیشه دینی و تغییر نگرش مردم نسبت به دین

دین یکی از سرچشمه‌های اصلی فرهنگ در جوامع بشری است و صلاح و فساد هر جامعه به صلاح و فساد اندیشه دینی در آن جامعه وابسته است. در بخش اول ملاحظه شد که جامعه اسلامی هم در زمان حسین (ع) و هم در عصر امام خمینی (ره) به شدت از نظر عقاید و اندیشه‌های دینی دچار آسیب شده است و نگرش مردم نسبت به دین یک نگرش سطحی است و در این دوره‌های بحرانی حکام جور از دین به عنوان وسیله‌ای برای توجیه حکومت و خلافت خود استفاده می‌کنند و آنرا عاملی می‌دانند برای سکوت و سکون توده‌های مردمی که همه چیز را به قضا و قدر سپرده‌اند و از هرگونه مسئولیت اجتماعی پرهیز می‌کنند. امام حسین (ع) به عنوان مظهر اسلام محمدی با قیام خود عزم آن دارد تا بر تفسیرها و برداشتهای رایج دین خط بطلان کشد و با احیا دین حقیقی و جوه پویا، سازنده و جهت دهنده این را برای مردم نمایان سازد لذا می‌فرماید: انا خرجت لطلب اصلاح فی امة جدی ارید ان امر بالمعروف و انهی عن المنکر و اسیر بسیره جدی و ابی علی ابن ابیطالب. پر واضح است که عامل اصلی انسجام امت اسلامی دین است و اصلاح امت ممکن نیست مگر با اصلاح دین و اصلاح دین نیز به نظامی از کنترل و پیشرفت وابسته است که عنوان امر به معروف و نهی از منکر به خود گرفته است و بعد از فهم صحیح از دین این اصل انسان را در هر لحظه از زندگی موظف به بازآفرینی و احیای ارزشهای دینی می‌کند و این بازگشت مجدد و مکرر به معیارها و ضوابط دینی هم متوجه خود فرد است و هم به جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کند منوط می‌شود. بنابراین امر به معروف و نهی از منکر برای انسان مسئولیت اجتماعی می‌آفریند و او را دچار نوعی از بیقراری می‌سازد تا نسبت به آنچه در امور مختلف سیاسی و اجتماعی و فرهنگی در جامعه می‌گذرد بی تفاوت و بی‌تحرک نباشد. امر به معروف و نهی از منکر هنگامی که مبتنی بر فهم صحیح از دین باشد و از سیره نبوی و علوی یعنی معیارهای خالص اسلام سرچشمه بگیرد جامعه را از حالت سکون و ایستایی خارج می‌سازد و منجر به بالندگی و سازندگی آن می‌گردد. امام حسین (ع) که خود عصاره اسلام محمدیاست قیام می‌کند تا نشان دهد که آنچه بنی‌امیه حکومت خود را به وسیله آن توجیه می‌کند دین نیست بلکه نوعی فریب و نیرنگ است که به اسم دین عرضه می‌شود و دین فقط در عبادات فردی و جمعه و جماعات بدون تحرک خلاصه نمی‌شود و اسلام حقیقی با وجود چنین حکومتی سازگار نیست. امام خمینی (ره) اصلاح اندیشه‌های دینی را سرلوحه نهضت اسلامی قرار می‌دهد و با طرح مسئله جدایی دین از سیاست تغییرها و برداشتهای رایج از دین را طرد می‌کند و اسلام را یک دین اجتماعی و همه‌جانبه معرفی می‌نماید که باید در عرصه‌های مختلف سیاسی، اجتماعی و اقتصادی متجلی گردد. ایشان نگرش مردم نسبت به دین را مبهم می‌داند و می‌فرماید: ما موظفیم ابهامی را که نسبت به اسلام به وجود آورده‌اند برطرف سازیم تا این ابهام را از اذهان نزدایم هیچ کاری نمی‌توانیم انجام بدهیم. [۱۱]. با رفع این ابهام از دین است که بزرگترین انقلاب دینی جهان در جامعه اسلامی ایران به وجود می‌آید و امر به معروف و نهی از منکر در جامعه احیا می‌گردد و

جامعه از حالت ایستایی به تحرک در می‌آید و نظام سیاسی و اجتماعی جهان را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد.

نهی سازش با حکومت جور

سکوت در مقابل حکومت باطل و بی تفاوت بودن نسبت به وضع موجود جامعه موجب نهادینه شدن و ثبات هرچه بیشتر معیارها و ارزشهای ضد دین می‌گردد و به قدرتهای جابر مشروعیت اجتماعی و سیاسی می‌بخشد. آنچه در قیام امام حسین (ع) و امام خمینی (ره) ملاحظه می‌گردد این است که هر دو نهضت از ابتدا با نه گفتن به وضع موجود و عدم پذیرش حکام جور شروع می‌شوند. هنگامی که بنی امیه با توسل به معیارهای نژادپرستانه و استثمار و اغفال مردم سعی می‌نمود که تسلط خود را با حاکمیت معاویه بر جامعه اسلامی گسترش دهد امام حسین (ع) به این امر اعتراض نمودند و در نامه‌ای خطاب به وی چنین فرمودند: انی لا اعلم فتنه اعظم علی هذه الامه من ولایتک علیها و هنگامی که معاویه بر خلاف سیره رسول الله از امام برای خلافت موروثی خاندان بنی‌امیه و جانشینی فرزندش یزید بیعت خواست با مخالفت ایشان روبرو شد و محال است شخصیتی که اسوه اسلام محمدی است به چنین ذلتی تن دهد و بر اسلام قلبی مهر تایید نهد. امام حسین (ع) با توجه به دستورات کلی مکتب اسلام تسلیم حکومت جور نمی‌شود و در مقابل آن واکنش از خود نشان می‌دهد. استاد شهید مطهری درباره این وجه قیام امام حسین (ع) می‌گوید: تا اینجا این نهضت ماهیت عکس‌العملی آنها عکس‌العمل منفی در مقابل یک تقاضای نامشروع دارد و به تعبیر دیگر ماهیتش ماهیت تقوا است، ماهیت قسمت اول لا-اله الا الله یعنی لا-اله است در مقابل تقاضای نامشروع نه گفتن است. منظور اینکه نهضت از سنخ تقواست از سنخ این است که هر انسانی در جامعه خودش مواجه می‌شود با تقاضاهایی که به شکلهای مختلف به صورت شهوت، به صورت مقام، به صورت ترس و به صورت ارباب از او می‌شود و باید در مقابل همه آنها بگوید نه. [۱۲]. امام خمینی (ره) نیز با اقتدا به امام حسین (ع) چنین کردند و در مقابل حکومت جابر همه مصیبتها را تحمل کردند و با ایستادگی و سازش ناپذیری خود مشروعیت اجتماعی و سیاسی نظام شاهنشاهی را برای اولین بار در تاریخ ایران زیر سؤال بردند و برای همیشه جور آن را از سر مردم کم کردند. آزادگی و ظلم ستیزی راه امام حسین (ع) بود که در وجود امام خمینی (ره) دوباره متجلی گشت و خود ایشان می‌فرمایند: حضرت سیدالشهدا به همه آموخت که در مقابل ظلم، در مقابل ستم، در مقابل حکومت جائز چه باید کرد.. [۱۳]. امام مسلمین به ما آموخت که در حالی که ستمگران زمان به مسلمین حکومت جائزانه می‌کنند در مقابل او اگرچه قوای شما ناهمانگ باشد به پا خیزید و استنکار کنید. اگر کیان اسلام را در خطر دیدید فداکاری کنید و خون نثار نمایید. [۱۴].

اهمیت دادن به نقش مردم

نهضت‌های انقلابی و اصلاحی معمولاً ثبات نظام اجتماعی را برهم می‌زنند و افکار و آراء مردم را تحت تاثیر خود قرار می‌دهند. امام حسین (ع) و امام خمینی (ره) هر دو به نقش مردم و مشارکت آنها در قیام اسلامی اهمیت داده‌اند ولی با توجه به تفاوت‌های اساسی که از نظر زمانی و شرایط اجتماعی بین دو قیام وجود دارد مشارکت و استقبال از دو نهضت با یکدیگر قابل مقایسه و تطبیق نیستند. در سال شصت هجری که امام حسین (ع) نهضت را شروع کردند شرایط خاص بر جامعه حاکم بود و مردم کوفه وقتی از قیام امام اطلاع یافتند از ایشان به بوسيله نامه‌های فراوان دعوت کردند. امام حسین (ع) هم به این استقبال مردم با همه شرایطی که بر جامعه حاکم بود پاسخ دادند تا نشان دهند که برای مشارکت مردم ارزش و اهمیت قائل هستند. دعوت مردم کوفه خود یک پدیده اجتماعی است که از قیام امام ناشی شده است و در شکل و هیات قیام تاثیر داشته است و امام برای اتمام حجت به طرف آن شهر حرکت کرد تا به ندای مردم که ایشان را به یاری طلبیدند پاسخ گفته باشد. امام خمینی (ره) در جامعه‌ای متفاوت از جامعه زمان امام حسین (ع) قیام خود را آغاز نمودند و مردم در قیام امام خمینی (ره) نقش ویژه‌ای دارند و شرط اساسی اصلاح جامعه را

آگاهی مردم می‌دانند و در یک دوره طولانی برای آگاه نمودن و مشارکت دادن مردم در قیام فعالیت می‌کنند تا آنجا که می‌فرمایند: اگر ما بتوانیم... مردم را بیدار و آگاه سازیم... حتما او را با شکست مواجه خواهیم ساخت. بزرگترین کاری که از ما ساخته است بیدار کردن و متوجه کردن مردم است. آن وقت خواهید دید که دارای چه نیروی عظیمی خواهیم بود که زوال ناپذیر است. در عین حال راه دشوار خطرناکی در پیش داریم. [۱۵]. ایشان بارها تأکید فرموده‌اند که برای اصلاح جامعه باید یک موج تبلیغاتی و فکری به وجود بیاوریم تا یک جریان اجتماعی پدید آید. [۱۶].

تشکیل حکومت اسلامی

نقش حکومتها در اصلاح و فساد جوامع بر کسی پوشیده نیست. اسلام دین جامعی است و اجرای اصول اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی آن بدون تشکیل حکومت ممکن نیست. برخی از علمای اسلامی بر این عقیده‌اند که مهمترین انگیزه امام حسین از انجام این قیام ایجاد حکومت اسلامی بوده است. [۱۷] امام خمینی (ره) در این زمینه می‌فرماید: زندگی سیدالشهدا، زندگی حضرت صاحب سلام الله علیه، زندگی همه انبیاء عالم، همه انبیاء از اول، از آدم تا حالا همه شان این معنا بوده است که در مقابل حکومت جور، حکومت عدل را می‌خواستند درست کنند. [۱۸]. ایشان که عدم تشکیل حکومت حق را از مهمترین و ریشه دارترین آسیبهای جامعه اسلامی می‌دانند اظهار می‌دارند: اگر گذاشته بودند که حکومتی که اسلام می‌خواهد، حاکمی را که خدای تبارک و تعالی امر به تعیینش فرموده است، رسول اکرم تعیین فرموده، اگر گذاشته بودند که آن تشکیلات پیش بیاید حکومت اسلامی باشد آن وقت مردم می‌فهمیدند که اسلام چیست و معنی حکومت اسلامی چیست. [۱۹]. و لذا بهترین راه تصحیح جامعه از نظر ایشان این است که: توده‌های آگاه و وظیفه شناس و دیندار اسلامی متشکل شده، قیام کنند و حکومت اسلامی تشکیل دهند. [۲۰].

تبیین و تصریح ارزشهای اسلامی

نظام اجتماعی در هر یک از جوامع بشری به واسطه ارزشها، هنجارها و احساسات مشترک بین اعضای آن جامعه انسجام می‌یابد و جوامع مختلف را از یکدیگر متمایز می‌سازد. اسلام حاوی ارزشها و هنجارهایی است که در صورت بروز و اشاعه آنها اعضای جامعه از درون متحول می‌گردند و هر یک از اعمال فردی و اجتماعی آنها معانی خاص و شیوه‌های ویژه‌ای پیدا می‌نمایند. امام خمینی (ره) و امام حسین (ع) که وجودشان مظهر چنین ارزشهایی بود در اعتقاد و عمل به احیای آنها پرداختند و اشتیاقی در دل انسانها برانگیختند که وجودشان را دچار بیقراری و پویایی دائمی ساخت. این ارزشها و هنجارها منشا الهی دارند و پویایی و تحرک آفرینی آنها تابع هیچ زمان و مکان خاصی نیست و با آنچه در سایر جوامع مشاهده می‌گردد متفاوت است. قیام امام حسین (ع) در سال شصت هجری جولانگاه و نمایشگاه این ارزشهای متعالی بود و فرزند پیامبر با چنین نهضتی، پویایی و تحرک آفرینی دین حضرت محمد را برای همیشه تاریخ ثبت کرد. امام خمینی (ره) نیز با اقتدای به امام حسین (ع) توانست این نهضت عظیم را به ثمر رساند و مجدداً به احیای این ارزشها در جامعه اسلامی بپردازد. نمونه‌هایی از ارزشهای مشترک که این دو نهضت مقدس به آنها صراحت بخشید عبارتند از: ۱- ایمان به جهاد فی سبیل الله و احیای روح مجاهده و مبارزه که بر حسب آیه شریفه قل انما اعظکم بواحدة ان تقوموا لله سرلوحه قیام امام خمینی (ره) قرار گرفت و خلقی را برای جهاد در راه خدا برانگیخت. ۲- احیای روحیه شهادت طلبی [۲۱] و برترین مراحل عرفان عملی. ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتاً ۳- مقاومت و پایداری و پشتکار در مبارزه. فاستقم كما امرت ۴- احیای روحیه آزادگی و ذلت ناپذیری. هیهات من الذل ۵- شجاعت و شهامت و پرهیز از مصلحت‌اندیشی و راحت طلبی و توجیه‌گری. انی لااری الموت الا السعاده و الحیاه مع الظالمین الا برما ۶- احیای روحیه برادری و برابری و تساوی حقوق زن و مرد. ۷- احیای امر به معروف و نهی از منکر و سایر امور عبادی نماز، روزه، دعا. ۸- احیای جنبه‌های

اخلاقی، مروت، ایثار و...

پاورقی

- [۱] اسپریگن، توماس فهم نظریات سیاسی ترجمه فرهنگ رجایی، انتشارات آگاه، چاپ اول ۱۳۶۵.
- [۲] اورعی، غلامرضا، اندیشه امام خمینی (ره) درباره تغییر جامعه، موسسه انتشاراتی سوره، تهران، ۱۳۷۳، به نقل از صحیفه نور جلد شانزدهم، صفحه ۲۳۲.
- [۳] امام خمینی (ره)، صحیفه نور، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چاپ اول، جلد اول، ص ۱۶۵.
- [۴] شهیدی، سید جعفر، قیام حسینی (ع)، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران، چاپ دوازدهم، ۱۳۶۷.
- [۵] امام خمینی (ره)، صحیفه نور، جلد اول ص ۴-۳.
- [۶] شهیدی، سید جعفر، همان، ص ۵۲-۴۶ و ص ۸۵.
- [۷] پیشین.
- [۸] امام خمینی (ره)، ولایت فقیه، انتشارات امیرکبیر تهران، ۱۳۶۰ (افست نسخه نجف)، ص ۴۲ و ۴۳.
- [۹] شهیدی، سید جعفر، همان ص ۴۶-۳۳.]
- [۱۰] امام خمینی (ره)، صحیفه نور، جلد هفتم، ص ۲۳.
- [۱۱] امام خمینی (ره)، ولایت فقیه، ص ۱۷۷.
- [۱۲] مطهری، مرتضی حماسه حسینی انتشارات صدرا، جلد اول، ۱۳۶۳، ۱۸۹-۱۸۶.
- [۱۳] امام خمینی (ره)، قیام عاشورا در کلام و پیام امام خمینی (ره)، موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره)، چاپ اول، بهار ۱۳۷۳، ص ۵۵.
- [۱۴] امام خمینی (ره)، قیام عاشورا در کلام و پیام امام خمینی (ره)، موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره)، چاپ اول، بهار ۱۳۷۳، ص ۵۵.
- [۱۵] امام خمینی (ره)، در جستجوی راه از کلام امام، انتشارات امیرکبیر، دفتر دهم، ص ۴۶.
- [۱۶] امام خمینی (ره)، ولایت فقیه، ص ۱۷۳.
- [۱۷] برای اطلاع بیشتر مراجعه کنید به کتاب شهید جاوید نوشته آقای صالحی نجف آبادی و کتاب چرا حسین قیام کرد؟ نوشته مرحوم استاد محمد تقی شریعتی، نگارنده مقاله حاضر تاملاتی را بر این نظریه وارد داشته است که برای اطلاع از آن می‌توانید به مقاله تحلیلی از قیام امام حسین (ع) که در روزنامه سلام در مرداد ماه ۱۳۷۰ شمسی به نام وحید سلامی به چاپ رسیده است مراجعه فرمایید.
- [۱۸] امام خمینی (ره)، قیام عاشورا، ص ۳۸.
- [۱۹] امام خمینی (ره)، صحیفه نور، جلد اول، ص ۱۶۷.
- [۲۰] امام خمینی (ره)، ولایت فقیه، ۱۷۳.
- [۲۱] برخی از صاحب نظران با توجه به تحلیلی که از اوضاع و احوال جامعه اسلامی در زمان قیام امام حسین ارائه می‌کنند و با استناد به روایات متعددی همان ان شاء الله ان یراک قتیلا و امثال آن را با دیدگاههای مختلفی که نسبت به هم دارند، همانند مرحوم دکتر شریعتی در کتاب حسین وارث آدم و آقای لطف الله صافی گلپایگانی در کتاب شهید آگاه انگیزه و یا هدف اصلی قیام امام حسین را شهادت آن حضرت دانسته‌اند، نگارنده به تامل و تحلیل این نکته در مقاله‌ای که در پاورقی شماره ۱۷ به آن اشاره شد پرداخته

است.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیفزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتهد فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل بیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیت های گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند

مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران (۰۳۱۱) ۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی

جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل

و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق

روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبها: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام: - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده

است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار

شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است،

هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی

اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از

پیروان ما را دارد، اما تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجّت های خدای متعال،

خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی

همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش

از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند

آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

